

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

**Žaloba podaná dne 16. dubna 2004 Elisabettou Righini
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-145/04)

(2004/C 179/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 16. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství Elisabettou Righini, s bydlištěm v Bruselu, zastoupenou Ericem Boigelotem, advokátem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí přijatá Komisí o zařazení žalobkyně, při jejím nástupu do služby, do platové třídy A7-3, bez ohledu na to, zda se jedná o funkci dočasného zaměstnance nebo úředníka ve zkušební době, která jí byla oznámena dne 27. května 2003 a 30. června 2003;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Žalobkyně napadá své zařazení do platové třídy A7, stupeň 3, při svém jmenování dne 21. května 2003 úředníkem ve zkušební době.

Na podporu svých tvrzení uplatňuje:

- porušení čl. 31 odst. 2 služebního řádu;
- porušení rozhodnutí Komise ze dne 1. září 1983, ve znění ze dne 7. února 1996, upravujícího kritéria uplatňovaná při jmenování do tříd a stupňů při zaměstnávání dočasných zaměstnanců a úředníků;
- popření některých obecných právních zásad, jako zásady rovného zacházení, respektování legitimní důvěry a zásady péče a zásady, vztahující se na orgán oprávněný ke jmenování, spočívající ve vydávání rozhodnutí pouze na základě patřičných důvodů bez zjevného omylu v posouzení.

Žalobkyně namítá, že její výjimečná způsobilost a charakter předmětného místa, vyžadující zaměstnání zvláště kvalifikovaného zaměstnance, odůvodňují její zařazení do platové třídy A6.

**Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 TQ3 Travel Solutions
proti Komisi Evropských společenství**

(Věc T-148/04)

(2004/C 179/21)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudu prvního stupně Evropských společenství byla předložena dne 26. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společenství TQ3 Travel Solutions, se sídlem v Mechelen (Belgie), zastoupenou Rusenem Ergecem a Kimem Möricem, advokáty.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 24. února 2004, kterým informuje žalobkyni o odmítnutí její nabídky na dílčí plnění 1 (Brusel) zakázky č. ADMIN/D1/PR/2003/131;
- zrušil rozhodnutí Komise, kterým se zadává dílčí plnění 1 společnosti Carlson Wagonlit Travers, oznámené žalobkyni dopisem Komise ze dne 16. března 2004;
- rozhodl, že porušení práva, kterého se dopustila Komise, je pochybením, které zakládá odpovědnost Komise vůči žalobkyni;
- odkázal žalobkyni na Komisi za účelem stanovení výše utrpěné škody;
- uložil Komisi Evropských společenství náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Na základě výzvy k podávání nabídek v omezeném řízení vyhlášené dne 20. října 2003 týkající se „Služeb cestovních kancelářů“⁽¹⁾ a řízení o zadávání veřejných zakázek Komise rozhodla nezadat zakázku žalobkyni a zadat ji společnosti Carlson Wagonlit Travels.

Žalobkyně vůči těmto rozhodnutím uvádí dva totožné žalobní důvody, které poukazují na zjevný omyl v hodnocení nabídek, kterého se dopustila Komise.

V prvním žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila zjevného omylu v posouzení majíc za to, že nabídka společnosti Carlson Wagonlit Travels nebyla neobvykle nízká; nadto se dovolává porušení práva vyplývajícího z nedodržení povinnosti dané čl. 146 odst. 4 nařízení Komise ES č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002⁽²⁾, který evropskému orgánu ukládá vyžádat si související informace týkající se složení nabídky.

Druhý žalobní důvod poukazuje na zjevný omyl, kterého se dopustila Komise v posouzení kvalitativních veličin nabídek tím, že přidělila nabídce Carlson Wagonlit Travels nejvyšší hodnocení za kvalitu nabízených služeb, ačkoli tato nabídka nemohla zaručit dostatečnou kvalitu dotčených služeb.

⁽¹⁾ Zakázka č. ADMIN/D1/PR/2003/131. (Úř. věst. S 143).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (Úř. věst. L 357, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. dubna 2004 GRAFTECH INTERNATIONAL LTD. proti Komisi Evropských společností

(Věc T-152/04)

(2004/C 179/22)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 26. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností GRAFTECH INTERNATIONAL LTD., se sídlem ve Wilmingtonu, Delaware (Spojené státy americké), zastoupenou K.P.E. Lasokem QC a Brianem Hartnettem, advokáty, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- podpůrně, změnil napadené rozhodnutí při výkonu své neomezené soudní pravomoci tak, že úroky ve výši 8,04 % poběží až ode dne 30. září 2003, nebo, aby snížil úrokovou sazbu;
- uložil Komisi Evropských společností náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní tvrzení

Předmětem této žaloby je rozhodnutí Komise, obsažené v dopise ze dne 17. února 2004, kterým Komise uložila žalobkyni zaplatit úroky z pokuty uložené Komisí rozhodnutím ze dne 18. července 2001 ⁽¹⁾ ve výši 8,04 %, namísto 6,04 %.

Na podporu své žaloby žalobkyně vytýká Komisi, že jednala nelegálně, když se snažila uložit jí nejvyšší ze dvou možných úrokových sazeb. Podle žalobkyně, bylo zpoždění platby pokuty nebo poskytnutí dostatečné finanční jistoty způsobeno skutečností, že Komise uznala, že žalobkyně není schopna zaplatit pokutu, a tím, že oba účastníci řízení se snažili dosáhnout dohody o tom, co by mohlo tvořit dostatečnou finanční jistotu. Žalobkyně má za to, že s ní nemá být zacházeno jako

s účastníkem řízení, který je v prodlení, vzhledem k jejímu rozhodnutí podat žalobu proti rozhodnutí o uložení pokuty a vzhledem k povaze a obsahu jednání vedených v dobré víře.

Žalobkyně dále Komisi vytýká, že jednala v rozporu s čl. 86 odst. 5 nařízení 2342/2002 ⁽²⁾.

Žalobkyně má také za to, že postoj Komise umožňoval žalobkyni oprávněně očekávat, že jí bude uložena úroková sazba ve výši 6,04 %.

Žalobkyně se dovolává porušení zásady řádné správy, neboť Komise nesouhlasila s uspokojiví formou finanční jistoty. Navíc, žalobkyně vytýká Komisi, že jí během jednání jasně nesdělila, že použije nejvyšší úrokovou sazbu.

Na závěr má žalobkyně za to, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené. Dle žalobkyně je účelem sazby úroků z prodlení předcházet liknavému chování a ne trestat jednání podniků v dobré víře, do kterých Komise dobrovolně vstoupila a pokračovala v nich dle svého vlastního uvážení.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2002/271/ES ze dne 18. července 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP – Věc COMP/E-1/36.490 – Uhlíkové elektrody (Úř. věst. L 100, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2345/2003 ze dne 23. prosince 2002, kterým se stanoví prováděcí pravidla nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společností (Úř. věst. L 357, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. dubna 2004 ALENIA MARCONI SYSTEMS SpA proti Komisi Evropských společností

(Věc T-155/04)

(2004/C 179/23)

(Jednací jazyk: italština)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 23. dubna 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společností ALENIA MARCONI SYSTEMS SpA (Itálie), zastoupenou Francescem Sciaudonem, advokátem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud prvního stupně:

- uložil Komisi předložit Soudu prvního stupně všechny záznamy, které má k dispozici, týkající se stížnosti, kterou podala;
- zrušil a/nebo změnil napadené rozhodnutí;